

δύο : ἀπὸ τὸ τουρκικὸν καὶ ἀπὸ τὸ ἔλληνικόν. 'Ο Ἀρτινός πληρώνει καὶ πέραν τῆς Γερύρας τοὺς Τούρκους, πληρώνει καὶ ἐντεῖθεν τῆς Γερύρας τοὺς "Ἐλληνας" καὶ τί "Ἐλληνας"; ἐρχομένους ἐπίτηδες νὰ θισταρίσωσι, γυμνόνοντας τὸν δυστυχὴ τούτον τόπον. Εἰς τὰς ἀρχὰς μᾶς εἶχαν στείλει ἔνα τελώνην, τὸν Στελούδην ἀληθινὸν Τελώνιο τῆς Κολάσεως. 'Ανεγκάρησε μὲ σκάνουν ἀπὸ ὑγείαν τὸ κεφέρι.

'Αλλὰ καὶ αὐτὸς, ποῦ ἔχομεν τώρα, ὁ κύριος Γεωργιάδης, δὲν εἶναι μικρότερος Τελώνιος τοῦ Ταρτάρου. "Ολοι εἰναι μὲ τὸ «χνιτιλάβον» καὶ μὲ τὸ «τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα». Εἶναι ἔξυπνοι οἱ διαβόλοι! Τρέχουν εἰς τὸν ἔνα πολιτευόμενον, κολακεύουν τὸν ἄλλον, κ' ἔτοι ὅμορφα—ὅμορφα γρένουν τοὺς ἐκλογεῖς τῶν πολιτευόμενων. Σημείωσε δὲ ὡς ἐν παρενθέσει καὶ τοὺς τελωνοφύλακας μὲ τὸν δλίγον μισθὸν καὶ μὲ τὰ πολλὰ κλεψύματα, μὲ τὰς ἀρπαγὰς, μὲ τὰς ἀδικίας, ἐν συννεονήσει βεβαίως καὶ ἐνγνώσει καὶ ἐπιγνώσει τῶν προϊσταμένων, καὶ ἔχεις πλήρη τὴν Ταρταρικὴν εἰκόνα τοῦ Βελζεβούλ καὶ Συντροφίας.

"Ερχεται ἐπειτα ὁ κύριος ταμίας, ὁ κύριος Κυριακός· ἔνας ἀγριάνθρωπος, κερδοσκόπος, τοκογλύφος. "Οπου καὶ ἀν ἐστάλη ὡς ὑπάλληλος μὲ καλὸν τρόπον δὲν ἐφγεν. Εἰς τὴν Ναύπακτον τοῦ ἐγιόμωσαν καλὰ-καλὰ τὴ στρωματαζά. 'Εν τούτοις «δ λύκος προβατο δὲν γίνεται», κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν. "Αμα ἥλθε καὶ εἰς τὸν δυστυχὴ τούτον τόπον μας, προσεπάθησε νὰ κάμη τὸ μέλλον του. Καὶ τὸ ἔκαμε. 'Η Κυνέρνησις τὸν ἔπαινο προχθέ: . . . . ἀλλ' εἶναι πλέον ἀργά. 'Ο ἀνθρωπὸς ἀρκετὰ ἐθησαύρισε, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ μετέρχηται τὸν ὑπάλληλον. Adio φτώχεια! Αἴ, τί λε; κύριος Κυριακέ; Ταξείδια, μάτια μου, τώρα, καὶ Παρίσια... "Ολος ὁ τόπος ἐνταῦθα πούχαριστήθη μαθὼν τὸν ἐνταῦθα διορισμὸν τοῦ κ. 'Αρτινοπούλου, ὡς ταμίου.

Καὶ πούχαριστήθη τοσούτῳ μᾶλλον, καθότον ὁ κ. 'Αρτι-

νόπουλος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐχρημάτισε ταμίας τοῦ γείτονός μας; Καρβασσαρᾶ, καταλιπὼν τὰς καλλίστας καὶ ἀρίστας ἀναμνήσεις. Καὶ τώρα, μανθάνομεν, οἱ 'Αγρινιώται λυποῦνται πολὺ διὰ τὴν ἀναχώρησιν του. 'Αλλ' ἦτο δίκαιον ὁ ἀκεραιότατος καὶ τιμωτατος οὗτος ὑπάλληλος νὰ προβεβαθῇ, καὶ καλλιτέραν ἐκλογὴν δὲν ἥδηνατο νὰ κάμη η Κυνέρνησις.—Παρ' ὅλιγον νὰ λησμονήσω τὸ νὰ σοὶ ἀναφέρω περὶ τοῦ Νομάρχου μας, κυρίου Σωτηροπούλου. "Αν ὑπάρχῃ ὑπάλληλος πρὸς οὓδεν συμπαθῶν τοῦ τόπου πολιτικὸν κόμμα, καὶ ἀφωσιωμένος ἐντελῶς εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐπιπλέοντιν τοῦ καθήκοντός του, οὗτος εἶναι ὁ κ. Σωτηρόπουλος. Γηραιός πολιτευτής, ἐμφορούμενος ὑπὸ ἀρχῶν ὑγιεστάτων ἡθικῆς καὶ τιμιότητος, αὐστηρὸς τὰ ἥθη, ἀρκαϊκὸς τὴν διαιταν καὶ συμπεριφοράν, ἔλλονικώτατος τὸν τρόπον καὶ τὰ φρονήματα δ. κ. Σωτηρόπουλος περιποιεῖ μεγάλην τιμὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ βεβαιώτατα εἶναι ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὅλιγων ἐκείνων ὑπαλλήλων, οἵτινες μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα ἐν Ἑλλάδι.

Σοὶ ἐζωγράφησα, φίλτατε Γαβριηλίδη, τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας τοιαύτην, ὅποια ἀληθῶς εἶναι. Πρόσθετος τώρα τὴν ὑπερτίμησιν πάντων τῶν ἐδωδιμῶν, πάντων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀπολύτως χρησίμων. 'Εκατὸν χιλιάδες καὶ πλέον στόματα σεῖς αὐτοῦ ἀγοράζετε τὸ κρέας 1,60 ἢ τὸ πολὺ δύο δραχ. Πέντε χιλιάδες στόματα ἡμεῖς τὸ ἀγοράζομεν μιλάν καὶ ἔξηντα καὶ, τούλαχιστον, σεῖς ζῆτε ἐν Αθήναις, ἐνῷ ἡμεῖς ἐν τόπῳ πνευματικῆς Σαχάρας, καὶ ἐστερημένῳ πάσης ψυχαγωγίας: 60 λεπτά σεῖς ἀγοράζετε τὸ κρασί, 80 ἡμεῖς· καὶ τι κρασί: 45 λεπτά τὸ ψωμὶ τὸ κατάμαυρο καὶ ὑπόπικρο. Μίαν καὶ ὅγδοντα τὴν ζάχαρη. "Ινα δὲ καλῶς ἐννοήσῃς εἰς ποῖον δυστυχίας βαθμὸν κατάντησεν ὁ τόπος μας, ἀρκετὸν νὰ μάθῃς διτὶ τὸ παληοχαγγάρι τὸ κόκκινο, τὸ ὅποιον σεῖς αὐτοῦ ἀγοράζετε πρὸς 80 ἢ 90 λεπτὰ τὴν ὄκαν, ἡμεῖς τὸ

15 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 15

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Λ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ίδ. ἀριθ. 579)

Διότι νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον, τὴνόποιάν νὰ μὴ ἀξιέτε.

Δύο δάκρυα ἀνεβλύσαν ἀπὸ τῶν δρθαλμῶν τοῦ σιδηρουργοῦ καὶ ἔρρευσαν μελαγχολικῶς ἐπὶ τῶν παρειῶν του. Οἱ γλυκεῖς τῆς ἀδελφῆς του λόγοι ἔχαλάρωσαν τὰ ὑπερεθισμένα νεῦρά του. Τώρα ἡθάνετο τὸν ἑαυτόν του ἀποκαμωμένον. Καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς ἑστίας, ἔμενε ἀκίνητος, παρατηρῶν τὴν νεαράν κόρην, ἥτις τῷ ἐμειδίᾳ.

— Τώρα κλαῖς! εἶπεν η Σουσάννα. 'Αλλὰ εἶναι λυπηρὸ λοιπόν ν' ἀγαπᾷ κάνεις;

— Να μὴ πῆς πλέον ποτὲ τίποτε γι' αὐταῖς ταῖς τρέλαις.

— Τρέλλαις! Καὶ γιατί; Ποία γυναῖκα ἀν σ' ἐγνώριζε δὲ θὰ σ' ἀγαποῦσες; "Επειτα σταθείσα ἀντικρύ του μὲ ὅψιν τολμηράν καὶ ἀποφασιστικήν.

— "Αν εἶναι ἀνάγκη θὰ πῶ σ' ἐκείνη π' ἀγαπᾶς: Δεσποινίς, ἔχετε ἀδικο νὰ μὴ λατρεύετε τὸν ἀδελφόν μου, διότι δὲν ὑπάρχει ἀνθρωπὸς εἰς τὸν κόσμον, ἥπο τὸν ὅποιον νὰ μὴ εἶναι καλλίτερος. Μπορῶ νὰ σὰς τὸ βεβαιώσω, διότι τὸν γνωρίζω πολὺ καλά. Καὶ θὰ είμαι τοσῷ πειστική, ὥστε μόνη της θάρθη, νὰ σ' εῦρῃ καὶ θὰ σοῦ πῆῃ: Κύριε, ἔχετε μιὰ ἀδελφὴ τόσῳ παράξενη, ὥστε δὲν μπορῶ πλέον νὰ μὴ ἀναγνωρίσω τὴν ἀξίαν σας. Θέλετε νὰ γίνετε σύζυγος μου; Σὺ θὰ κάνεις διτὶ σκέπτεσαι καὶ θὰ τῆς πῆῃς: Μάλιστα, δεσποινίς, διὰ νὰ σᾶς εὔχαριστήσω. Καὶ ἐγώ θὰ σᾶς εὐλογήσω. Καὶ θὰ είσθε τόσῳ εὐτυχεῖς. 'Α! νὰ, γελᾶς, παρηγορήθηκες.

Καὶ η Σουσάννα στηριζόμενη μὲ ἀγάπην εἰς τὸν βραχίονα τοῦ ἀδελφοῦ της, η συγκίνησις τοῦ ὅποιου δὲν ἡμπόρευε ν' ἀντιστῇ εἰς τόσον εύθυμον καὶ τρελλὴν ζωηρότητα, τὸν ἔσυρε πρὸς τὰ ἔχω λέγουσα:

— "Βλα νὰ κάνουμε μιὰ βόλτα 'σ τὸ περιβόλι γιὰ νὰ περιμένουμε τὸ γάμο σου.

ἀγοράζομεν ἐν λεπτὸν τὸ δράμιον ἢ τέσσαρας ὅλας δραχμ. τὴν ὁκᾶν!... Συμπεράνατε λοιπὸν καὶ περὶ τῶν ἄλλων καὶ χρίνατε....

*Ονούφρεος

ΟΙ KINEZOI ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Ἄφοῦ αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ τῶν Ρουμούνων δὲν μᾶς ἡλεκτρίζουν, ἀ; μᾶς ἡλεκτρίσουν τούλαχιστον αἱ ναυτικαὶ τῶν Κινέζων. "Ηδη ὅτε ἔνεκα τοῦ Τονκίνου ἐπαπειλεῖται πόλεμος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Κίνας, ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου, τῷ μόνῳ ἀλιθινῷ τύπῳ ὅλης τῆς ὑφιλίου, ἥρχισε νὰ διαχέεται πολὺ φῶ; ἐπὶ τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Κίνας. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ Κινέζοι τῆς στασιμότητος, τοῦ Κομφουκίου, καὶ τῶν Μανδαρίνων παρεδέξαντο, ἀγαπτοί μου "Ελληνες, ὅλας τὰς νεωτέρχες ἐπιστημονικὰς μεθόδους καὶ τὰς ἐφαρμογὰς αὐτῶν ἐν τῇ πολεμικῇ τέχνῃ ἀπεβλεψαν δὲ κυρίως διφοροφρικός οὗτος λαὸς πρὸς σκοπὸν ἀμυντικὸν, καὶ ἐξικανώθησαν τοσούτῳ ὥστε νὰ εἰνε εἰς θέσιν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὴν προσβολὴν μεγάλης εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως. Ο στόλος τῆς Κίνας, ἀν καὶ μὴ πρώτης τάξεως, οὐχ ἥττον εἶνε ἐν τῇ σμικρότητι αὐτοῦ τέλειος, περιλαμβάνων διάφορα θωρητά, πυργωτά, κανονιοφόρα, καταδρομικά' ἀλλ' ὅ, τι κυρίως ἐφελκύει τὸν θαυμασμὸν: ἀν Εὐρωπαίων εἶνε ὁ τέλειος ὄργανος τῶν κινεζικῶν τορπιλλοφόρων. "Εχομεν ὑπ' ὅψιν ἡμῶν ἐν εἰκονογραφημένῳ ἀγγλικῷ εἰκόνᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος τῶν Ναυλάστρων καὶ Εὐελπίδων Κινέζων, σταθμεύοντος εἰς τὰ φρούρια τοῦ Τακοῦ, κατὰ τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ Πεΐχο, δεσπόζοντος, ὡς γνωτήν, πάσης προσόδου εἰς Τιέν-Τσιν καὶ Πεκίνον, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Οὐρανίου Κράτους.

Αἱ μορφαὶ τῶν δὲν εἶνε βεβαίως οὔτε αἱ τοῦ φίλου Ζώ-

του, οὔτε αἱ τοῦ μὴ φίλου κ. Καρακατσάνη ἀντίτυπα πρέπει νὰ ζητήσητε μᾶλλον μεταξὺ σεβασμιωτάτων καὶ τῶν μαθητῶν τῆς Ριζ. Σχολῆς, μὲ τὰ μαῦρα σκουφάκια τῶν ἐπὶ κεφαλῆς. Μορφαὶ σοβαραὶ, ἐκφράζουσαι βαθεῖαν συλλογιστικὴν ἔργασίαν. "Ολον τὸ σῶμα περιέχει ἔνα καὶ μόνον Εὐρωπαῖον, τὸν "Ἀγγλον Μπέττ, ἀρχιμηχανικὸν τοῦ σώματος. "Αν τοῦ ἔλειπεν ἡ γενείας, μεταξὺ τῶν Κινέζων θὰ ἐφανέτο καὶ αὐτὸς, Κινέζος, τόσον ἀφομοιώθη πρὸς τὴν κινεζικὴν σοβαρότητα. Τὸ περίεργον εἰς ὅτι οἱ μονόχωντοι καὶ προαιώνιοι σοφοὶ Κινέζοι, οἱ ἀνακαλύψαντες τὰ πάντα πρὶν τ' ἀνακαλύψουν οἱ Εὐρωπαῖοι, καταδέχονται καὶ προσλαμβάνουν ξένους διδασκάλους ἐν τῇ πολεμικῇ, ἐνῷ δ. κ. Βαλτινός καὶ οἱ δομοί του προτιμοῦν τὸ βασισούντο καὶ τὴν κλεφτούριάν. Θέλετε νὰ μάθετε καὶ τὸν Κανάρην τοῦ σώματος; Όνομάζεται Λο-Γιούνγκ-Κάναγ, ὑψηλότατος στρατιωτικὸς Μανδαρίνος καὶ Φρούραρχος τοῦ Ταχοῦ.

Τὸ τορπιλλοφόρον σύστημα τῶν Κινέζων εἶνε ἀμεντικὸν καὶ ἐπιθετικὸν συνάμα, τῶν στομίων τοῦ Πεΐχο διαιρεθέντων εἰς τορπιλλοτυμάτα, τὰ πάντα δὲ εἶνε ἔτοιμα διποινεῖς τὴν στιγμὴν τοποθετηθῶσι 300 τορπίλλαι. Εκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ ἴσχυρότατα φρούρια, πάχον 40 δακτύλων, ἐξωπλισμένα μὲ βαρέα κανόνια Κρούπ τῶν 24 ἑκατοστομ., πυροβολισταὶ δὲ Κινέζοι εἶνε ἀριστα ἐξηκημένοι.

"Ολος δ ἀγγλικὸς τύπος κραυγάζει ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ μάθωσιν ὅτι ἡ Κίνα δὲν εἶνε ἡ τοῦ 1860. Τὸ ὄπλοσιάτιόν της εἶνε περίφημον, διαθέτει τοὺς καλλιτέρους ἀγγλο-χειρικανίκους μηχανισμούς. "Αγγλοι δὲ μηχανικοὶ ἐν Τιέν Τσιν, Σιανγκάνην, Νηνκίνον, καὶ ἀλλού, ἐργάζονται εἰς τριάκοντα περίπου λιμένας ὑπὸ ἐποπτείαν ιθαγενῶν. Πυριτιδοποιεῖα ἀπέραντα κατασκευάζουν καθ' ἑκάστην πέντε τόνους πυρίτιδος πρώτης ποιότητος. Φυσιγγοποιεῖα δύνανται ἐν ἀνάγκῃ νὰ καπισκευάσουν 20,000 φυ-

IV

Ἐξ ἑδομάδας προτίτερα δὲ δοὺς τοῦ Βλιγνύ καταβαλλοντων τῆς ἀμαξοστοιχίας, ητὶς τὸν εἶχε φέρει ἀπό Πετρουπόλεως εἰς Παρισίους, κατακουρασμένος ἐκ τοῦ διαρκοῦς ἀνατινάγματος συνεχοῦς πορείας αἰδηροδρόμου, διέταξε τὸν ἀμαξηλάτην, τῆς ἀμάξης εἰς τὴν ὅποιαν εἰσῆλθε, νὰ τὸν δηγήσῃ εἰς τὴν λέσχην του.

Μή ἔχων ἐτοίμην κατοικίρην καὶ γνωρίζων ὅτι τὸ μέγαρον τῆς θείας του ἦτο κλειστόν, ὁ Γάστων εἶρε πολὺ φρόνιμον νὰ διευθυνθῇ πρὸς ἐν τῶν δωματίων τὰ ὅποια αἱ μεγάλαι λέσχαι ἔχουσι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν των. Ἐλογάριαζε νὰ μείνῃ τὸ πολὺ ὀκτὼ μέραις; τὸ Παρίσι, ἀκριβῶς τὸν καιρὸν, δοτὶς τοῦ ἔχρειαζετο διὰ νὰ τελειώσῃ τὰς ὑποθέσεις του εἰς τὸ ίπουργεῖον καὶ νὰ κάμη μερικάς ἀγοράς φορεμάτων κ' ἐπειτα ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ Μπαλίε.

Πρὸς ἑνὸς ἔτους δὲν εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἶχε ζήσει ἐν τῇ ὑψηλῇ τῆς Ρωσίας κοινωνίᾳ τὴν τεχνητὴν ἔκεινην παρισινὴν ζωὴν, ἡ ὅποια εἶνε ἡ ζωὴ ὅλης τῆς ζένης ἀριστοκρατίας, ἀλλ' ἡ ὅποια δομοίζει πρὸς τὴν παρισινὴν ζωὴν, δον ἐν γαλίκι τοῦ Ρήνου πρὸς ἐν διαμάντι τῆς Βισαπόρους.

Ἐν τούτοις ἡ ἔξευγενισμένη διαφθορὰ τῶν Σλαύων τὸν εἶχε κατακτήσει. Καὶ εὔρισκε πολλὰ θέλγητρα ἐν τῇ ζωῇ

ἔκεινη τῇ ἀναμίκτῳ ἐξ ἀσιατικῆς μαλθακότητος καὶ εὐρωπαϊκῆς ζωηροτητος. Αἱ μεγάλαι Ρωσίδες κυρίαι τὸν εἰχόν γοητεύσει διὰ τῆς ἡδυπαθοῦς χάριτος τῶν προσώπων τῶν κατίτυν θελκτικοῦ κυματισμοῦ τῶν ἀναστημάτων των. Ἡθέλησε νὰ γνωρίσῃ τὸ μυστικὸν τῶν εὑμειδῶν τούτων Σφργῶν, τῶν ἔχουσῶν τοὺς δρθαλμούς δομοίους μὲ τρικυμιώδη θάλασσαν καὶ μὴ στερομένων οὔτε καὶ δύνχων, ὡς οἱ τῶν ἀρπακτικῶν δρνέων. Ήραίσος νέος, εὐάγωγος καὶ φέρων μέγα δόνομα, ἦτο ἐπιζήτητος. Καὶ δλίγον κατ' δλίγον ἡ εἰκὼν τῆς μνηστῆς του, ἡ ὅποια τόσον βαθέως εἶχε χαραχθῆ ἐν τῇ καρδίατου, ἐξηφανίσθη καθὼς τὰ ὠραῖα ἔκεινα παστέλια τοῦ Λατούρ, τῶν δοπίων τὰ χρώματα ἐκλείπουν μὲ τὸν καιρόν.

Μακρὰν τῆς Κλαίρης, κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι ἡτο ἐξόριστος καὶ ἡθέλησε νὰ ζήσῃ αὐτηρά. Ἀλλὰ εἶνε δυνατὸν νὰ μονάζῃ τις ὅταν ἡνὲ ὁ νεώτερος ὑπάλληλος τῆς γαλλικῆς πρεσβείας καὶ ὅταν βλέπῃ ὅτι πανταχόθεν ἐπιζητεῖται; Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἐνδελεχῶς παρατηρήθεις ἀπομνήσεως ὁ Γάστων δὲν ἡδυνήθη ν' ἀποφύγῃ τοῦ γὰ παρουσιασθῆ εἰς συναναστροφήν τινα τοῦ προϊσταμένου του. Ἐνεδύθη λοιπὸν τὴν ἑρταστικὴν στολήν του καὶ παρουσιάσθη ἐν ταῖς αἰθουσαῖς τῆς πρεσβείας πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἀριστοκρατίαν τῆς Πετρουπόλεως.

Ἐπὸ τῆς πρώτης δ' ἑσπέρας ἔγινεν ὁ εύνοούμενός της. Ο πάππος του ἐκπατρίσθεις μετὰ τοῦ κόμητος Ἀρτοῦ ἀπὸ

σίγγια τὴν ἡμέραν δι' ὅπλα Ράμικτων. Τὸ ὄπλοστάσιον τοῦ Ναυκίνου κατασκευάζει ἐλαφρὰ πεδινὰ πυροβόλα. Τὸ τῆς Σαχγάνης μέχρι 12 τόνων πυροβόλων. Συγχρόνως ποιεῖται τεραττίας προμηθείχς ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

Τοιαύτη ἡ κινεζική ἀδράνεια καὶ στασιμότης ἀπέναντι τῇς Ἑλληνικῆς εὐκινησίᾳ, καὶ σθελτούσης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐγκύκλιος, τοῦ Σεΐχου λισλαμάτου, ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν ἔγκρισιν ἐκτάκτου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζει ὅπως εἰ: τὸ ἔξη; αἱ Ὀθωμανίδες περιβάλλονται μόνον διὰ φρεγτέλη, καὶ τούτου συμφώνου πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἰεροῦ νόμου, ἐμποδίζομένης ἀποκλειστικῶς τῆς διὰ τσαρτσαρίου(;) περιβολῆς. Ἐπίτης ἐπιτάσσει εἰς τὰς ὀθωμανίδας, νὰ καλύπτωσι τὰ πρόσωπα διὰ χονδρῶν καλυμμάτων καὶ δίδεται τριακονθήμερος προθετικός ὅπως συμμορφωθῶσι πᾶσαι πρὸς τὸν νόμον. Βαρεῖα ἡ διάταξις, ἀλλὰ πόσον εὐεργετική ἡ τελευταῖσις διὰ τὴν πλειοφορίαν τοῦ ὠραίου φύλου, ὅπερ ἀποτελοῦσιν αἱ ἀσχηματικαὶ, καὶ τὶ εὐτύχημα θὰ ἦτο ἂν ἡδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν Ἀθήναις!

Τὸ μᾶλλον ἐγκάρδινον σύμπτωμα τῆς ἔξαφανίσεως τῆς χολέρας είνε ἡ ἐπανοδος τῶν χειλιδῶν, αἴτινες ἀπὸ τῆς ἥρχης τῆς ἐπιδημίας εἰχον ἔξ δόλοκλήρου ἐγκατατίπει τὴν χώραν. ἡ ἐπανοδος αὕτη ἐνδείκνυσιν διτὶ ἡ νόσος χωρεῖ ἐπὶ τὴν τελείαν αὐτῆς ἔξαφανίσειν. Διότι παρεπήρηθε εἰς πλείστας ἀναλόγους περιστάσεις, ως ἐν Πετρουπόλει κατὰ τὸ 1848 καὶ ἐν Πρωσίᾳ τὸ 1849, ὅτε αἱ χειλιδόνες ἐγκατέλειπαν τὰς ὑπὸ τῆς χολέρας προσβληθεῖσας

πόλεις, ἐν σπουδῇ ἐπανῆλθον μὲ τὴν κατεύνασιν ἡ τὴν ἐντελῆ ἔξαφανίσιν τῆς νόσου.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις σοῦσαρῶς ἀσχολεῖται περὶ τῆς ἔξαφανίσεως τῆς ἐπαιτείας ἥτις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπέβη ἀληθῆς μάστιξ, καὶ ἐπὶ τούτῳ θέλει ἐκδώσει λίαν προσεχῶς ἴδιαίτερον νόμον. Φαντασθῆτε τί διαβολοεπαιτεῖα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Κατὰ τοὺς τελευταίους θερινοὺς μῆνας, καθ' οὓς καὶ ἀριστοκρατία καὶ μέστη τάξις τῆς ἀγγλικῆς Μητροπόλεως ἀπέρχονται νὰ ἀναπνεύσωσιν ἐν τοῖς παραθαλασσίοις σταθμοῖς καὶ ἔξοχαίς ἀέρα καὶ δύναμιν διὰ τοὺς κόπους καὶ τὸν ἔγκλειστον βίον τοῦ χειμῶνος ἡ ἐν γραφείοις ἡ ἐν οἰκίαις ἡ ἐν θεάτροις, ὁ κ. Κοστογάκος εἶχεν ἐπεκτείνει τὸ κράτος του καὶ ἐπὶ τοῦ Λονδίνου, ἐντεῦθεν ἐπιδημία νυκτοκλοπῶν ἔξεργαγή ἐν πλήρεις ἀκμῇ, τῶν νυκτοκλεπτῶν ἐν παντὶ κινδύνῳ τοῦ νὰ συλληφθῶσι μὴ δισταζόντων καὶ νὰ πυροβολῶσι καὶ νὰ φογεύσωσιν. Ἀπέναντι τῆς πολλαπλασιάσεως τόσων κινδύνων τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, δὲ Λομβάρδος τῆς Ἀγγλίας ἐνόμισε καλὸν νὰ λάβῃ ἀμύνη μέτρα κατὰ παντὸς λωποδύτου καὶ νυκτοκλέπτου. Τὸ δὲ κυριώτερον μέτρον ἦτο νὰ ἔξισώσῃ τὴν δύναμιν τῶν νυκτοκλεπτῶν πρὸς τὴν δύναμιν τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων. Ἀπέναντι ὧδησμένου κακούργου ἐνεφανίζετο πρὸς ἀπόκρουσιν ἀπόλος δὲ ήμερος, ἀγαθός, νοικοκύρης ἀστυνομικὸς κλητήρος. Διότι τὸ διακρίνον τοὺς ἀστυνομικούς κλητήρας τῶν "Ἀγγλῶν ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὅργανα ὅλων τῶν ἄλλων ἔθνων εἰνε ἡ δημοτικότης ἡς ἀπολάύουσιν ἐκεῖνοι ἀπέναντι τοῦ μίσους ὅπερ κινοῦσιν οἱ ἄλλοι. "Οσον ἀφορᾷ τοὺς "Ἑλληνας κλητήρας αὐτοὶ τὰ κινοῦν ὅλα ἀπὸ τοῦ ὑπερτάτου φόρου μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀηδίας. "Ο "Αρ-

τῶν πρώτων τῆς Ἐπαναστάσεως ἡμερῶν, εἰχε ζήσει ἐν οἰκειότητι μετὰ τῶν Νεσσελρώδ, τῶν Πάχλεν, τῶν Γορτσακώφ. Ο Βλιγνύ ἔγινε δεκτός διὰ τῆς κολακευτικωτέρας τῶν ὑποδοχῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μεγάλα πρόσωπα τῆς αὐλῆς καὶ παρουσιάσθη εἰς τὸν Τσάρον, δοτις ἐδέχθη μὲ πολλὴν εὑμένειαν τὸν νεαρὸν ἀκόλουθον. Ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἀλλην ἡμέραν ἡ θέσις τοῦ εἰκοσιπενταετοῦ τούτου διπλωμάτου ἔγινεν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων. Καὶ οἱ προϊστάμενοι του, ἀρκετὰ εὐφειτις ὥστε νὰ μὴ θέλωσι νὰ ἐπισκιάσωσι τὴν ἐντύπωσιν, ἢν ἐπροξένησεν ὁ διφοιτάμενος τῶν, ἐξεναντίκες ἐξητησαν νὰ ὀψεληθῶσιν ἐκ τῆς ἐπιρροῆς ἢν αὐτὸς ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀπέκτησεν. Ἄλλ' ἐὰν ὁ Γάστων ἦτο κομψός νέος καὶ τέλειος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, ἦτο δύως πολὺ μέτρος πολιτικός. Ἐρρίφθη ἐν τῷ ἥδοντι, παραμελήσας τὴν ραδιογράφην. Καὶ ἀμέσως ἐλέχθη ὅτι ἐὰν ἡ ἀριστοκρατία τῆς Πετρουπόλεως ἀπέκτητο λαμπρὸν χορευτὴν καὶ χαριτωμένον ἐραστὴν, ἡ Γαλλία δὲν ἀπέκτησεν ὀφέλιμον ὑπάλληλον. Περιπτάμενος, βομβῶν, πηγαίνων ἀπὸ ἀνθούς εἰς ἀνθούς δὲν δοῦξ Βλιγνύ δὲν ἦτο ἡ ἐργατικὴ μέλισσα, ἡ παράγουσα τὸ καλὸν μέλι, ἀλλ' ἡ λάμπουσα σφῆκα, ἡ δποία λαφυραγωγεῖ καὶ δεινύει εἰς τὸν ἥλιον τὸ δόλοχρυσον σῶμά της. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεκαλύψθη ὅτι ἦτο ἀκατάδηλητος εἰς τὴν ἀπόλαυσιν. Τὰ ἰσχυρά του νεῦρα ἀντεῖχον καὶ εἰς τοὺς κατατρεπτικωτέρους κόπους. Διηγωνίζετο εἰς τὰ δεῖπνα πρὸς τοὺς διευθητέρους οἰνοπότας. Καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἔζησει

πᾶς πίνουν οἱ Ρώσοι. Ἐπαιξεν ἐν τῇ λέσχῃ τῆς ἀριστοκρατίας μία παρτίδα βακκαρᾶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας τὰς ἀποιάς αὐτὸς καὶ οἱ ἀντίπαλοι του δὲν ἤγερθησαν τῆς τραπέζης εἰμὶ ἡπ' ὀλίγας στιγμὰς ἵνα δώσωσιν ἀναψυχὴν εἰς τὰ καταπεπονημένα σώματά των. Ἐκέρδισε τοὺς μεγάλους πόνους ὃχι διὰ τῆς ἐπιμονῆς τῆς τύχης του, ἀλλὰ διότι οἱ ἀντίπαλοι του ἀπηνδισμένοι εἰχον ἀποκοινωθῆ ἐπὶ τοῦ ταπιφράγκου. Ὑπῆρξεν ἐραστὴς τῆς ωραίας Λουκίας Τελλιέρ, τοῦ γαλλικοῦ ἀστρου τοῦ θεάτρου Μιχαήλ καὶ κατώρθωσε νὰ τὴν κρατήσῃ μὲ δόλας τὰς κολακευτικὰς ἀποπείρχεις τῶν πλουσιωτέρων βογυάρων, τὰς ὅποιας ἔκαμψεν διὰ νὰ τὴν πάρουν. Ἐπειτα μίαν ἡμέραν ἀηδίας αὐτὴν, προφανῶς διότι ἦτο πιστὴ, τὴν ἀπόδωκεν εἰς τὰ διφώντα ἥδονά καὶ φιλήματα μοσχοβιτικὰ γείλη.

Ἡ κ. Μπωλίε τὸ εἰχε μαντεύσει δρθῶς. Ὁ δούξ ὑπῆρξεν δὲν ήρως τοῦ χειμῶνος. Δὲν ἐγένοντο καλαὶ ἕορται χωρὶς αὐτῶν. Καὶ τοῦ ἐπετράπη νὰ ἐποφθαλμιᾶ τὴν χεῖρα τῶν πλουσιωτέρων νυμφῶν τῆς Πετρουπόλεως. Περιεφρόνησεν δλας τὰς προτάσεις, αἱ ὅποιαι τῷ ἔγειναν. Καὶ δι' αὐτὸς ἐγένετο περιζήτητος.

Ο Βλιγνύ ἦτο ἀψίκορος ἀνθρώπος. Μετὰ ἔξ μηνας ἡ ζωὴ, τὴν ὅποιαν διῆγε, τὸν ἀηδίας φοβερὰ καὶ ώ; περισπασμὸν τῆς ἀηδίας εὗρε τὸ χαρτοπαζιγνιον. Ἀπὸ τῆς πρώτης φορᾶς καθ' ἓν ἐπαιξε χαρτά, ἥσθανθη ὅτι ἦτο χαρτοπαζιτης μέχρι τοῦ μελέλου τῶν ἁστέων.